

Sygn. akt I C 2660/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Kruźlak

Protokolant Maja Foremny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 marca 2017 roku w Ś.

sprawy z powództwa A. J.

przeciwko (...) (...) w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wydany przeciwko powodowi A. J. przez Sąd Rejonowy w Świdnicy w dniu 29 kwietnia 2010 roku w sprawie sygnatura akt I Nc (...), zasądającego kwotę 1.383,87 zł z odsetkami i kosztami na rzecz (...) Banku S.A. w W., któremu Sąd Rejonowy w Świdnicy postanowieniem z dnia 5 lutego 2016 roku w sprawie sygnatura akt I Co (...) nadał klauzulę wykonalności na rzecz wierzyciela (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Subfundusz KI 1 w W. pozbawia wykonalności w zakresie odsetek umownych określonych w tym tytule za okres od dnia 14 października 2014 roku do dnia 31 stycznia 2016 roku;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. nie obciąża powoda A. J. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu stronie pozwanej (...) Funduszowi Inwestyjnemu Zamkniętemu Subfundusz KI 1 w W..

Sygn. akt I C 2660/16

UZASADNIENIE

Powód A. J. w pozwie przeciwko pozwanemu (...) Funduszowi Inwestyjnemu Zamkniętemu w W. domagał się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 29 kwietnia 2010 roku wydany przez Sąd Rejonowy w Świdnicy w sprawie sygn. akt I Nc (...), któremu Sąd Rejonowy w Świdnicy postanowieniem z dnia 5 lutego 2016 roku nadał klauzulę wykonalności na rzecz (...) (...) w W..

W uzasadnieniu podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. Ponadto wywodził, że nie zapłacił poprzedniemu wierzycielowi (...) Bank S.A. w W. raty w wysokości 350 zł, tymczasem pozwany domaga się od powoda w postępowaniu egzekucyjnym kwoty 5.808 zł. Powód wywodził, że nie ma uzasadnienia dla żądania tak wysokiej kwoty, która jest skutkiem zwlekania z wystąpieniem do sądu do momentu, kiedy należność wraz z odsetkami stała się tak wysoka.

Pozwany (...) (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł bezzasadność zarzutu przedawnienia. W ocenie pozwanego nie upłynął 10 letni termin od czasu umorzenia postępowania egzekucyjnego, które miało miejsce w dniu 13.10.2011 roku. Wszczęcie egzekucji przerwało bieg przedawnienia, który zaczął biec na nowo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 kwietnia 2010 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Świdnicy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, na mocy którego powód – A. J., będący pozwanym w tamtym postępowaniu, miał zapłacić (...) Bankowi S.A. w W. kwotę 1.383,87 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 29,15% w stosunku rocznym liczonymi od dnia 14 kwietnia 2010 roku do dnia zapłaty oraz koszty postępowania w wysokości 204,50 zł, w tym kwotę 180 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego. Nakaz został doręczony powodowi A. J. w dniu 27 maja 2010 roku, który nie wniósł w określonym terminie sprzeciwu. Przesyłkę odebrała żona powoda wspólnie z nim mieszkająca. Nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym przesłano wierzycielowi 18 marca 2011 roku wraz z klauzulą wykonalności.

Dowód: nakaz zapłaty, dowody doręczeń, wniosek o nadesłanie nakazu z klauzulą wykonalności - w aktach sprawy I Nc (...) Sądu Rejonowego w Świdnicy, zeznania powoda – k. 47v. (00:08).

Wierzytelność, która stanowiła podstawę wydania nakazu zapłaty stanowiła należność wynikająca z umowy kredytu gotówkowego nr (...) zawartej przez powoda w dniu 23 maja 2005 roku z (...) Bank S.A. w W.. Wyciąg z ksiąg Banku wystawiony w dniu 13 kwietnia 2010 roku stwierdzał wierzytelność Banku w kwocie 1.383,87 zł. Zawierał także informację, że dalsze odsetki według stopy podwyższonej 29,15 % w stosunku rocznym naliczane będą od 14 kwietnia 2010 roku do dnia zapłaty. Bank wzywał powoda pismem z dnia 19 czerwca 2009 roku do zapłaty kwoty 1.223,29 zł, z których kwota 674,42 zł stanowiła kapitał.

Dowód: wyciąg z ksiąg banku, monit przesądowy w aktach sprawy I Nc (...) Sądu Rejonowego w Świdnicy,

Na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym zaopatrzonego w klauzulę wykonalności wierzyciel (...) Bank S.A. w W. wszczął egzekucję przeciwko powodowi. Wniosek złożył u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy J. P.. Postanowieniem z dnia 13 października 2011 roku Komornik umorzył egzekucję wobec stwierdzenia jej bezskuteczności. Jednocześnie ustalił koszty, obciążając nimi wierzyciela. Z postanowienia wynikało, że na poczet tytułu oraz na poczet kosztów od dłużnika nie wyegzekwowano żadnej kwoty.

Dowód: Postanowienie komornika – k. 31

(...) Bank S.A. zbył wierzytelność wobec powoda wynikającą z opisanego wyżej nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 29 kwietnia 2010 roku na rzecz (...) Funduszu (...) w W.. Na tej podstawie pozwany, będący nabywcą wierzytelności, wystąpił w dniu 1 lutego 2016 roku do Sądu Rejonowego w Świdnicy z wnioskiem o nadanie na jego rzecz temuż nakazowi zapłaty – klauzuli wykonalności. Postanowieniem z dnia 5 lutego 2016 roku Sąd Rejonowy w Świdnicy uwzględnił wniosek w całości. Zasądził także od powoda koszty postępowania w kwocie 187 zł.

Dowód: wniosek, umowa przelewu wierzytelności i postanowienie w aktach sprawy I Co (...) Sądu Rejonowego w Świdnicy

Pozwany (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty – Subfundusz KI 1 w W. złożył w dniu 8 września 2016 roku u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Żoliborza w W. S. W. wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie nakazu zapłaty w sprawie I Nc (...) i postanowienia w sprawie I Co (...) wydanych przez Sąd Rejonowy w Świdnicy. Wyliczona na dzień wszczęcia egzekucji należność wynosiła 4.675,91 zł w tym odsetki 2.600 zł.

Powód mieszka z żoną i pełnoletnią córką. Żona pobiera zasiłek chorobowy, powód pracuje z wynagrodzeniem równym najniższemu wynagrodzeniu ustawowemu. Córka wróciła z zagranicy, gdzie nie znalazła pracy. Powód jest zadłużony, choruje na cukrzycę.

Dowód: zeznania powoda – k. 47v - 48

Sąd zważył:

Powód opiera swoje żądanie na przepisie art. 840 k.p.c. Zgodnie z §1 tegoż przepisu dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Powództwo opozycyjne skierowane zostało do orzeczenia pochodzącego od sądu. Powód podniósł zarzut przedawnienia roszczenia pozwanego, wynikającego z nakazu zapłaty i postanowienia z dnia 5 lutego 2016 roku, którego to roszczenia pozwany dochodzi od powoda w drodze egzekucji.

Z powołanego wyżej przepisu wynika, że powództwo opozycyjne można oprzeć na faktach i zdarzeniach, które zaszły po powstaniu tytułu egzekucyjnego i spowodowały wygaśnięcie zobowiązania dłużnika lub niemożność jego egzekwowania. Do zdarzeń powodujących wygaśnięcie zobowiązania, należą zgodnie z utrwalonymi poglądami w orzecznictwie i piśmiennictwie m.in. wykonanie zobowiązania przez dłużnika, potrącenie, odnowienie, zwolnienie z długu, przelew powodujący zmianę wierzyciela (art. 509 k.c.), przejęcie długu powodujące zmianę dłużnika (art. 519 k.c.). Do zdarzeń związanych z niemożliwością egzekwowania zobowiązania należy przedawnienie roszczenia, rozłożenie świadczenia obciążającego dłużnika na raty. Przedawnienie w tym jednak wypadku również musiałoby nastąpić po wydaniu tytułu egzekucyjnego.

Zgodnie z ogólną regułą przedawnienia roszczeń wyrażoną w art. 117 § 1 kodeksu cywilnego z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Oznacza to, że po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (art. 117 § 2 k.c.).

Roszczenie przeciwko powodowi ma charakter majątkowy, stąd ulega przedawnieniu według powołanego wyżej przepisu.

Terminy przedawnienia określa art. 118 k.c., stanowiąc, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

Godzi się przy tym przytoczyć przepis art. 120 § 1 k.c., według którego bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Pozwany zarzucił, że bieg przedawnienia jego roszczenia wobec powoda uległ przerwaniu.

Stosownie do przepisu art. 123 § 1 kodeksu cywilnego bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia bądź przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje, bądź też przez wszczęcie mediacji.

(...) Bank S.A. jak i jego następca, to jest pozwany (...) (...) w W. wszczęli przeciwko powodowi takie czynności, które przerwały bieg przedawnienia. W przypadku Banku było to wszczęcie w 2011 roku egzekucji. W przypadku pozwanego (...) (...) w W. był to wniosek o nadanie klauzuli wykonalności złożony w dniu 1 lutego 2016 roku. Czynności te były skuteczne i skuteczne, stąd ich rezultat w postaci przerwania biegu przedawnienia.

W myśl przepisu art. 124 § 1 k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. Stosownie do § 2 w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone.

Z przepisu art. 125 § 1 kodeksu cywilnego wynika, że roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu.

Biorąc pod uwagę fakt, że od wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym do wszczęcia egzekucji przez (...) Bank S.A. nie upłynęło więcej niż rok, nie sposób w kontekście art. 125 § 1 k.c. mówić o przedawnieniu roszczenia Banku.

Również od czasu umorzenia egzekucji przez Komornika J. P. (13 października 2011 roku) do czasu złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz pozwanego Funduszu nie upłynęło 10 lat. Wyłącza to przedawnienie roszczenia w zakresie należności głównej. Okres ten jednak był dłuższy niż 3 lata, co uzasadniało pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w zakresie odsetek za okres od 14 października 2014 roku do 31 stycznia 2016 roku, bowiem termin przedawnienia odsetek wynosi 3 lata.

W konsekwencji należy uznać, że z uwagi na treść powołanych przepisów kodeksu cywilnego, w oparciu o przepis art. 840 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania cywilnego, powołując się na przedawnienie roszczenia, powód nie mógł domagać się pobawienia wykonalności w całości tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, któremu nadano klauzulę wykonalności na rzecz pozwanego jako następcy. Jego roszczenie było zasadne częściowo, co znalazło wyraz w sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art. 102 k.p.c., uznając że szczególnymi okolicznościami uzasadniającymi nieobciążanie powoda obowiązkiem zwrotu kosztów stronie pozwanej, w szczególności ciężka sytuacja materialna, choroba żony.